

ορίζοντας

ορίζοντας, ο, ουσ. [<αρχ. ὀρίζων + κατάλ. αιτιατ. -οντα], ο ορίζοντας· έκταση αντίληψης, γνώσεων ή προοπτικών: «αυτός ο άνθρωπος έχει ευρύ ορίζοντα»·

- ανοίγω νέους ορίζοντες, δημιουργώ νέες προοπτικές. πρωτοτυπώ, πρωτοπορώ: «οι ακτίνες λέιζερ, άνοιξαν νέους ορίζοντες στην ιατρική»·

- δε φαίνεται τίποτα στον ορίζοντα,, δεν υπάρχει καμιά προοπτική: «δε φαίνεται τίποτα στον ορίζοντα που θα μπορούσε να με βγάλει απ' αυτό το αδιέξοδο». Από την εικόνα του ναυαγού που μάταια ψάχνει με το βλέμμα του το θαλάσσιο ορίζοντα, μήπως και δει κάποιο πλοίο που θα τον σώσει·

- είναι ανοιχτός ο ορίζοντας, υπάρχει ανοιχτό, ελεύθερο πεδίο δράσης: «απ' τη μέρα που χρεοκόπησε ο ανταγωνιστής του, είναι ανοιχτός ο ορίζοντας να ενεργήσει όπως αυτός νομίζει». Μερικές φορές, η φρ. κλείνει με το μπροστά του·

- είναι καθαρός ο ορίζοντας, δε διαφαίνονται, δεν προμηνύονται δυσάρεστα γεγονότα ή έκρυθμες καταστάσεις: «κάθε φορά που υπάρχει πολιτική σταθερότητα, είναι καθαρός ο ορίζοντας»· βλ. και φρ. είναι ανοιχτός ο ορίζοντας·

- είναι κλειστός ο ορίζοντας, δεν υπάρχει πρόσφορο πεδίο δράσης, δεν υπάρχει προοπτική για κάτι καλό: «μ' όλη αυτή την οικονομική αστάθεια που υπάρχει, είναι κλειστός ο ορίζοντας για μπίζνες»·

- σκόρπισε στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα, βλ. λ. [σημείο](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας